

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De muliere forti, & casta. cap. lxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

uersionem. Quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, F
aut indumenti vestimentorum cultus: sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti & modesti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples. Sic enim aliquando & sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se, subiectae propriis viris. Sicut Sara obediebat Abrahæ, dominum eum vocans: cuius estis filiae beneficientes, & non pertimentes ullam perturbationem.

DE MULIERIBVS: ET QVOD DETECTA

facie rari, non debeant, nec loqui, aut docere in Ecclesijs.

CAP. LXXIII.

1. Cor. 11.

OS IPSI iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? Nec ipsa natura docet vos, quod vir quidem, si comam nutriat, ignominia est illi: mulier verò si comam nutriat, gloria est illi, quoniam capilli pro velamine ei dati sunt?

14.

Non enim est dissensionis Deus, sed pacis, sicut in omnibus Ecclesijs sanctorum doceo. Mulieres in Ecclesijs tacant, non enim permittitur eis loqui, sed subditi esse, sicut & lex dicit. Si quid autem volunt discere, domi interrogent viros suos. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia.

1. Tim. 2.

Mulier in silentio discat cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum: sed esse in silentio. H

Incerti.

Mulieres ineptam loquacitatem ac susurrationses ex ore suo eijciant: illud in memoria habentes, diabolum, cum in Eva aurem insusurrasset, eam e paradiso expulisse.

DE MULIERIBVS PVERPERIS.

CAP. LXXIIII.

Leuit. 12.

MULIER, si suscepto femine pepererit masculum, immunda erit septem diebus iuxta dies separationis menstruae. Et die octavo circuncidetur infantulus, ipsa verò triginta diebus manebit in sanguine purificationis suae. Omne sanctum non tanget, nec ingreditur in sanctuarium, donec impleantur dies purificationis suae. Si autem foeminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus, iuxta ritum fluxus menstrui, & sexaginta diebus manebit in sanguine purificationis suae. I

Philo.

Fœtus, qui septimo mense in lucem emittuntur, vitales sunt: ita ut mirum aliquid contingat. Vitales etiam sunt, qui septimo mense in lucem eduntur: qui autem octavo, vitales esse nequeunt.

DE MULIERE FORTI, ET CASTA.

CAP. LXXV.

Iud. 4.

ISARA autem fugiens, peruenit ad tentorium Iahel vxoris Haber Cinai. Erat autem pax inter Iabin regem Azor, & domum Haber Cinai. Egressa igitur Iahel in occursum Sifarae, dixit ad eum, Intra ad me, domine mi, intra, ne timeas. Qui ingressus tabernaculum eius, & opertus ab ea pallio, dixit ad eam, Da mihi obsecro paululum aquae, quia sitio valde. Quae aperuit utrem lactis, & dedit ei bibere, & operuit illum. Dixit Sifara ad eam, Sta ante ostium tabernaculi: & cum venerit aliquis interrogans te, & dicens, Numquid hic est aliquis? respondebis, Nullus est. Tulit itaque Iahel vxor Haber clauum tabernaculi, assumens pariter & malleum: & ingressa abscondite, & cum silentio posuit supra tempus capitis eius clauum, percussumque malleo defixit in cerebrum vique

A vsque ad terram: qui soporem morti socians, defecit, & mortuus est. Et ecce Barac sequens Sisaram, veniebat: egressaque Iahel in occursum eius, dixit ei, Veni, & ostendam tibi virum quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit Sisaram iacentem mortuum, & clauum infixum in tempore eius.

Benedicta inter mulieres Iahel, vxor Haber Cinæi: & benedicatur in tabernaculo suo. A quam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum. Cap. 5.

Accedens Abimelech iuxta turrim, pugnabat fortiter: & appropinquas ostio, ignem supponere nitentur: & ecce vna mulier fragmen molæ desuper iaciens, illisit capiti Abimelech, & confregit cerebrum eius. Qui vocauit quod armigerum suum, & ait ad eum, Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte dicatur, quod

B à foemina interfectus sim. qui iussa perficiens, interfecit eum. 1. Reg. 19.

Annunciauit Michol Dauid, dicens, Nisi saluaueris te nocte hac, cras morieris. Deposuitque eum per fenestram. Porro ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. Dixit Abigail ad Dauid: In me sit, domine mi, hæc iniquitas. Loquatur obscuro ancilla tua in auribus tuis, & audi verba famulæ tuæ. Ne ponat oro dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomē suum stultus est, &c. Et ait Dauid ad Abigail, Benedictus Dominus Deus Israël, qui misit hodie te in occursum meum: & benedictum eloquium tuum, & benedicta tu, quæ prohibuisti ne hodie irem ad sanguinem. 1. Reg. 25.

Quis dedit mulieribus texturæ sapientiam, & variegandi scientiam? 1. Reg. 38.

C Mulier fortis corona est viro suo. Qui inuenit mulierē bonā, inuenit bonū, & hauriet iucunditatem à domino. Qui eicit mulierem bonam, eicit bonū de domo sua. Sapiens mulier ædificat domum suam: inspiens extructam quoque manibus destruet. Mulierē fortē quis inueniet? Pretiosior est lapidib⁹ pretiosis. Pro. 12. 18.

Noli discedere à muliere sensata & bona: gratia enim illius super aurū. Mulier si est tibi secundum animam tuam, ne proicias illam. Pars bona mulier bona: in parte bona timētium Deum dabitur viro. Mulier fortis oblectat virum suum: & annos vitæ illius impinguabit disciplina ipsius. Species mulieris exhilarat faciem viri sui: & super concupiscentiam hominis superducit desiderium. Si est lingua curationis, est & mitigationis & misericordiæ, non est vir illius secundum filios hominum. 14. 31. Eccli. 7.

D Verum decorem mentis ornatum puta, Non aut manus quem pingit, aut delet dies: Oculus pudicæ mentis at quem perspicit. Deformitatem rursus at mores malos. Mulierum genus ad lacrimas propensum est: ac mens earum ad misericordiam facile inflecti solet. Nax. in Tetr. Quæ verâ pulchritudo. Cyrill.

Istud mulierem omni sinistra suspitione cavere ostendit, cum accuratius sese minime excolit, nec præter decorum exornat. Verum obnixis precibus & obsecrationibus dedita est, crebroque domo egredi cauet, seseque, quoad eius fieri potest, ab eorum, quibuscum ei genus commune non est, conspectu excludit: vt quæ antiquius habeat domi se tenere, quam intempestiue nugari. Clemens. Quidnam mulierem ab improba suspitione vindicet.

E

DE MULIERIBVS MALIS ET ADULTERIS, ac prostitutis, atque omni vitiorum genere scatentibus.

CAP. LXXVI.

In septimo cum vxor Samson esset ei molesta, exposuit problema. Quæ statim indicauit ciuib⁹ suis. Et illi dixerunt ei die septimo ante Solis occubitum, Quid dulcius melle? quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si non arassetis in vitula mea, nõ inuenissetis propositionem meã. Dixit Dalila ad Samson, Quomodo dicis quod amas me, cum animus tuus nõ Iud. 4. 16.